

Arrest

nr. 128 565 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 16 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat J. HARDY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Peul te behoren en moslim te zijn. U werd op X geboren in de wijk X in de gemeente Matoto in Conakry. Aanvankelijk woonde u er met uw ouders en uw zus tot zij trouwde in 2003 en met haar echtgenoot naar Sierra Leone verhuisde. U bleef daarna tot uw vertrek naar België bij uw ouders wonen. Uw moeder is huisvrouw en uw vader was buschauffeur. Hij overleed op 20 maart 2013, naar u verklaart als gevolg van mishandeling door militairen die u na uw ontsnapping en vlucht naar België thuis kwamen zoeken.

Zelf werkte u tot uw vertrek op de markt van Madina waar u een eigen winkel had en schoenen en gsm's verkocht. Daarnaast was u actief voor de oppositiepartij Union des Forces Démocratiques de

Guinée (hierna UFDG) in uw wijk, Dar-Es-Salaam I. U maakte deel uit van een groep van een tiental personen die de partij in de wijk vertegenwoordigden. Elke zaterdag gingen jullie naar de vergadering op de hoofdzetel van de partij om op de hoogte te zijn van de laatste nieuwtjes en daarnaast hielden jullie op zondag ook een vergadering met alle UFDG aanhangers van de wijk. Wanneer jullie zaterdag hoorden dat er een manifestatie was gepland was het uw verantwoordelijkheid om de deelname van Dar-Es-Salaam I aan deze manifestatie in goede banen te leiden.

Op 27 augustus 2012 namen jullie deel aan een manifestatie van UFDG. In Matoto stooten jullie echter op militairen die jullie vertelden dat de manifestatie niet zou plaatsvinden en dat jullie terug naar huis moesten gaan. Jullie weigerden. Op dat moment zagen jullie de politieke leiders Lansana Kouyate, Mouctar Diallo en Sidya Toure naar jullie toekomen. De militairen begonnen op hun auto te schieten en vielen jullie aan met traangas. Hierop vluchtten een aantal mensen weg maar u werd opgepakt en vijf dagen opgesloten in het Eskadron n°3 in Matam. UFDG eiste in de dagen volgend op de manifestatie dat alle arrestanten zouden worden vrijgelaten alvorens ze bereid waren met de regering rond de tafel te zitten, wat ook gebeurde. U mocht de gevangenis verlaten en ging terug naar huis.

Op 22 september 2012 was u in uw winkel in Madina toen u buiten lawaai hoorde. U ging kijken en zag mensen van de Malinké stam die op u af kwamen. Ze troffen u voor de deur van uw winkel en riepen: "Jij bent diegene die wij zoeken!". Ze vielen u aan, sloegen u en plunderden uw winkel. Toen leverden ze u uit aan de agenten van het Eskadron n°3. U werd naakt in de pick-up gegooid en werd geschopt en geslagen tot u in het Eskadron n°3 aankwam. Daar aangekomen werd u opnieuw geschopt en naar een cel gebracht. De volgende dag kwamen ze u uit de cel halen om u te verhoren. Ze zeiden dat ze wisten dat u niet alleen de manifestaties voor de UFDG organiseerde maar dat u ook messen en bijlen onder de jongeren uit uw wijk verdeelde zodat ze agenten en militairen konden aanvallen. U ontkende dat. Ze vroegen of u dan niet '(M.L.B.)' was? Dit bevestigde u, en ze zeiden dat u wel degelijk diegene was die ze zochten. Daarna brachten ze u naar de binnenplaats en ze dwongen u om met open ogen in de brandende middagzon te kijken. Dit deden ze vijf dagen lang in een poging u te doen bekennen.

Na vijf dagen werd u naar de Sûreté verplaatst. Daar werd u meteen naar een cel gebracht waar u twee maanden opgesloten bleef. U zat met twee medegevangenen in een cel en mocht op geen enkel moment naar buiten. U kreeg ook geen bezoek. Elke middag kwamen de bewakers naar uw cel om u te ondervragen en te mishandelen. Op 18 november 2012 kwam er 's avonds een agent naar uw cel. Hij opende de deur en riep u. U wilde niet komen, u was bang dat hij u zou vermoorden en begon te huilen. Daarop trok hij u uit de cel en hij duwde u tegen de muur. Hij had een plastic zak met kleding bij en gaf u een zwart bewakersuniform om aan te trekken. Daarna bracht hij u naar buiten en met de auto reden jullie naar uw neef langs vaderskant die blijkbaar uw ontsnapping had geregeld. De agent zei dat u Guinee moest verlaten omdat hij anders in de problemen zou komen. Uw neef overtuigde u €6000 te betalen aan een smokkelaar en op 22 december 2012 vertrok u naar België waar u op 27 december 2012 asiel aanvraagde.

U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden vervolgd en vermoord door de Guineese autoriteiten. Daarnaast vreest u ook vermoord te worden door de agent die u hielp ontsnappen uit de gevangenis. Verder vreest u ook dat u bij terugkeer risico zou lopen omwille van uw lidmaatschap van UFDG.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: de overlijdensakte van uw vader (origineel en gehomologeerde kopie); uw lidkaart van UFDG; medische attesten; en een attest van Fode Oussou Fofana (UFDG).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Wat betreft uw vrees als gevolg van uw beweerd lidmaatschap van UFDG dient vooreerst te worden vastgesteld u het door u geschetste profiel van belangrijke UFDG militant in uw wijk niet aannemelijk heeft kunnen maken.

U verklaart dat u actief was voor de oppositiepartij UFDG in uw wijk, Dar-Es-Salaam I. U maakte deel uit van een groep van een tiental personen die de partij in de wijk vertegenwoordigden. U was 'secretaris voor de organisatie': wanneer UFDG een manifestatie plande was het uw verantwoordelijkheid om de deelname van de mensen van Dar-Es-Salaam I aan deze manifestatie te organiseren (gehoor CGVS, pg.4).

Wanneer u gevraagd wordt naar de andere verantwoordelijken van UFDG in Dar-Es-Salaam I geeft u negen namen. Vervolgens gevraagd met hoeveel jullie waren moet u eerst tellen en antwoordt u vervolgens: "We waren met negen personen". Erop gewezen dat de groep met u erbij dan toch uit

tien personen bestond, zegt u: "(A.S.L.) hoort niet bij de verantwoordelijken." (gehoor CGVS, pg.4). Dit is echter geen afdoende verklaring gezien u deze persoon aanvankelijk wel tot de groep rekende. Het feit dat u niet spontaan kan zeggen hoeveel leden jullie groep telde terwijl jullie toch twee maal per week samen een vergadering zouden hebben gehad (gehoor CGVS, pg.4), doet reeds twijfels rijzen bij uw voorgehouden politieke profiel.

Gevraagd naar de functies van de andere leden van de groep kunt u er naast uw eigen functie slechts vier opnoemen: voorzitter, secretaris administratie, penningmeester en secretaris sport (gehoor CGVS, pg.4). Voorzitter, secretaris en penningmeester zijn echter functies die in elke vereniging voorkomen en dus niet zo moeilijk te bedenken zijn. Gevraagd naar de functies van de anderen antwoordt u aanvankelijk dat u niet weet hoe u het in het Frans moet zeggen (gehoor CGVS, pg.4). Erop gewezen dat er wordt getolkt en u het dus gerust in het Peul kan zeggen antwoordt u dat u het echt niet weet, dat u echt vergeten bent wat de taken van de andere mensen waren (gehoor CGVS, pg.4). Het feit dat u niet kunt zeggen wat de functies van de verschillende leden van uw groep waren ondermijnt verder uw verklaringen.

Gevraagd naar wat jullie deden buiten het organiseren van manifestaties voor UFDG antwoordt u ontwijkend (gehoor CGVS, pg.4). U zegt eerst: "Mijn taak was gewoon de organisatie, dat was mijn taak." Gevraagd naar wat jullie als groep nog meer deden in de wijk antwoordt u: "Alles wat wij deden in de wijk, onze groep, gaat gewoon om de UFDG te helpen." Gevraagd naar wat jullie concreet deden zegt u opnieuw: "Elke zondag hadden wij een vergadering als er een manifestatie was...". Opnieuw gevraagd naar wat jullie als groep in Dar-Es-Salaam deden buiten het organiseren van manifestaties voor UFDG antwoordt u: "Wat deden wij binnen onze groep voor UFDG? We moesten gewoon alles doen. We moesten elke zondag bespreken en kijken wat we voor UFDG moesten doen om UFDG te helpen aan de macht te komen. Dat was onze taak binnen onze wijk." Na lang aandringen zegt u uiteindelijk: "Wij organiseerden voetbal. We hielpen ook jongeren in de wijk om naar school te gaan, jongeren van wie de ouders waren overleden. Wij hielpen ook meisjes die geen werk hadden om werk te vinden. De jongeren die geen werk hadden hielpen we om werk te vinden. Wij spreken ook over de wegen van onze wijk. Als de wegen heel slecht zijn hoe we die konden repareren. Dat waren onze activiteiten in onze wijk." (gehoor CGVS, pg.4). Dat u op deze relatief eenvoudige vraag eerst keer op keer een algemeen en ontwijkend antwoord formuleert doet vermoeden dat u tijd tracht te winnen om over uw antwoord na te denken. Indien u werkelijk deel uitmaakte van de kerngroep van UFDG in uw wijk zou deze vraag gemakkelijk te beantwoorden moeten zijn. Dat het u duidelijk wel veel tijd en moeite kostte doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U kunt niet zeggen wie jullie contactpersoon was binnen de UFDG (gehoor CGVS, pg.4). U verklaart dat enkel uw president contact had met leden van de UFDG en dat hij daarna verslag aan jullie uitbracht. Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u zelfs niet de naam van die contactpersoon kunt noemen. Vervolgens gevraagd naar wie van de UFDG er dan aanwezig was op die wekelijkse vergaderingen antwoordt u dat u Cellou Dallein Diallo zag en soms ook Fode Oussou Fofana en Kenda Diallo. Dit zijn echter respectievelijk de voorzitter, de penningmeester en een van de vicevoorzitters van de nationale partij. Deze mensen genieten dan ook een grote bekendheid in Guinee. Het feit dat u buiten deze drie kopstukken geen andere personen noemt die op deze wekelijkse vergaderingen aanwezig waren (gehoor CGVS, pg.4-5), ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wanneer wordt gevraagd naar hoe u uw taak, het organiseren van de manifestaties, dan concreet invulde, antwoordt u alweer zeer vaag en algemeen (gehoor CGVS, pg.4). Aanvankelijk komt u niet verder dan: "Onze taak daar was als wij hoorden dat er een manifestatie gepland was moesten we dat zaterdag met onze leiders en leden van de groep bespreken en laten weten dat we dat moesten organiseren. Als het gaat over voetbal moesten we ook bespreken hoe we de voetbal moesten organiseren. Als het ging over werk vinden voor jongens en meisjes moesten we dat in de vergadering bespreken." (gehoor CGVS, pg.4). Het feit dat u keer op keer terugkomt op het bespreken van dingen in de vergadering en niet op concrete acties telkens er u een vraag wordt gesteld over uw vereniging, doet twijfels reizen over uw effectieve betrokkenheid bij deze vereniging. Wanneer de vraag u vervolgens opnieuw wordt gesteld, antwoordt u dat uw voorzitter u het woord gaf en dat u aan de mensen meedeelde dat er een manifestatie was gepland waarvoor jullie T-shirts en petten hadden gekregen die u vervolgens uitdeelde. U zei hen ook dat het een vreedzame manifestatie moest worden. Op de dag van de manifestatie ging u dan naar de plaats van afspraak en liep met uw voorzitter voorop. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat het mobiliseren van meer dan honderd mensen (gehoor CGVS, pg.4) niet meer zou inhouden dan hen toespreken, hen het uur en plaats van afspraak meedelen en gadgets verspreiden. Bovendien lijkt het logischer dat u deze gadgets op de dag van de manifestatie zelf zou verdelen onder de aanwezigen, in plaats van tijdens de oproep enkele dagen of weken voordien. Hierover verklaart u trouwens ook dat u die T-shirts en petten van de UFDG kreeg, maar

opnieuw kunt u geen namen noemen omdat enkel uw voorzitter contact zou hebben gehad met leden van UFDG (gehoor CGVS, pg.5).

Al deze vage, onvolledige en weinig spontane verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden activisme en het door u geschetste profiel van belangrijke UFDG militant in uw wijk.

De door u neergelegde lidkaart en het attest van UFDG kunnen deze conclusie niet wijzigen. Gezien de vele valse documenten die in Guinee in omloop zijn en gelet op bovenstaande vage en ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw voorgehouden UFDG activisme, dienen beide documenten met de nodige voorzichtigheid te worden benaderd. Bovendien maken de voorgelegde documenten geen melding van de concrete functie of activiteiten die u voor de partij zou hebben gehad. Derhalve kunnen deze documenten de geloofwaardigheid van uw voorgehouden UFDG activisme en profiel niet herstellen.

Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan het door u geschetste profiel van belangrijke UFDG militant kan niet uitgesloten worden dat u wel sympathisant of zelfs lid van UFDG zou zijn. Dit is op zich echter onvoldoende om in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet te weerhouden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt immers dat de politieke oppositiepartijen in Guinee de vrijheid hebben om te vergaderen en hun mening te uiten. Ze vormen allianties en sommige oppositiepartijen hebben een website. De oppositie wordt vertegenwoordigd in de CENI (Commission électorale nationale indépendante) en onderhandelen met de regering. De oppositiepartijen hebben verschillende gemeenschappelijke acties, zoals manifestaties, gevoerd naar aanleiding van onenigheden over de verkiezingen die nog georganiseerd moesten worden (en die intussen op 28 september 2013 plaatsgevonden hebben). Sommige manifestaties verliepen zonder incidenten, andere werden met harde hand door de regering de kop ingedrukt. De meerderheid van de geraadpleegde bronnen bevestigt inderdaad dat er geweld tegen de manifestanten van de oppositie werd gebruikt tijdens bepaalde evenementen of manifestaties. De oppositiepartijen en de huidige regering trachten elk de verantwoordelijkheid voor dit geweld op de andere af te schuiven, andere bronnen stellen dan weer dat mensen die op geen enkele manier politiek geëngageerd zijn aan de basis liggen van het geweld. Verschillende bronnen vermelden dat het loutere feit deel uit te maken of sympathisant te zijn van UFDG geen aanleiding vormt voor vervolging.

Ook uw bewering als zou u op 22 september 2012 persoonlijk geïdoleerd zijn tijdens de onrusten in en rond Madina en bovendien beschuldigd van het verdelen van wapens onder de jongeren, kunt u niet aannemelijk maken.

Met betrekking tot de algemene situatie in Conakry die dag kan het volgende gesteld worden:

Op 21 september 2012, na een vreedzame mars van oppositie in Conakry die de dag ervoor plaatsvond zonder incidenten, braken er problemen uit in de nabijheid van de grote markt van Madina. Tientallen mensen, waaronder politieagenten en gendarmes raakten gewond bij rellen tussen aanhangers van de regering en jonge oppositieleiden. Die eersten zijn kwaad omdat hen werd verhinderd te gaan werken de avond ervoor vanwege de manifestatie, en zeggen dat ze wraak willen omdat ze door de demonstranten met stenen werden bekogeld. Een jongere wordt gedood in de buitenwijken van Conakry tijdens een inval door de veiligheidsdiensten in de nasleep van deze onrusten. In een verklaring van 22 september 2012 laten het Collectif en de ADP weten dat verschillende van hun activisten werden gearresteerd in de wijken aan de rand van Conakry en eisen hun onmiddellijke vrijlating. Ze betreuren ook de dood van een jongeman van 24 jaar, Alpha Amadou Barry. Uit een verklaring van 26 september 2012 van het federale bureau van UFDG Canada blijkt dat ook een tweede persoon het leven liet: Fode Mahmoud Bah (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013).

In die zin is het mogelijk dat u als Peul winkelier in Madina enige hinder ondervond van deze onrusten of er zelfs bij werd betrokken. Na enkele dagen keerde de rust in de stad echter weer en er is geen reden om aan te nemen dat dat voor u niet het geval zou zijn geweest. Te stellen dat u persoonlijk werd geïdoleerd door de Malinké en daarom werd uitgeleverd aan de gendarmen is weinig aannemelijk. Gevraagd naar waarom de Malinké specifiek naar u op zoek waren, antwoordt u: "Op die dag waren er rellen tussen Malinké en Peul op de hoofzetel van RPG in Hamdallaye. Peul hebben de hoofdzetel van RPG kapot gemaakt. Het bericht is toen bekend geraakt in de wijk MSIG Madina. Toen de Malinké dat hoorden gingen ze meteen naar de markt van Madina omdat ze weten dat veel Peul daar winkels hebben. Ze gingen Peul aanvallen. Ik was bekend omdat veel mensen schoenen en telefoons bij mij kwamen kopen. In mijn winkel hangt ook een affiche van UFDG. Dus ik was bekend. Daarom gingen ze meteen naar mijn winkel. Ze kwamen gewoon alle Peul aanvallen." (gehoor CGVS, pg.9). Hiermee geeft u zelf al aan dat er die dag sprake was van gegeneraliseerde spanningen tussen Peul en Malinké. Wanneer u gevraagd wordt of ze zich algemeen naar Peul richtten dan wel specifiek naar u geeft u een aantal verschillende verklaringen. U zegt achtereenvolgens dat de Malinké specifiek

naar uw winkel kwamen omdat ze u voordien al kenden; omdat u de enige handelaar was die posters van UFDG in zijn winkel heeft hangen; omdat ze wisten dat u heel actief was voor UFDG; en omdat u in de directe omgeving de enige Peul winkelier was tussen allemaal Malinké en Soussou (gehoor CGVS, pg.9-10). Dat in uw directe omgeving enkel uw winkel werd aangevallen betekent echter niet dat u persoonlijk gevisieerd werd aangezien u zelf stelt dat de Peul handelaars die dag kop van jut waren - "ze kwamen gewoon alle Peul aanvallen" - en u op die specifieke plaats toevallig de enige Peul winkelier was (gehoor CGVS, pg.9-10). Zoals hierboven al werd besproken kon u doorheen uw verklaringen voorts niet aantonen dat u een fervente UFDG militant was. Bijgevolg is uw bewering als zouden de Malinké u persoonlijk hebben aangevallen wegens uw sterke UFDG overtuiging weinig aannemelijk. Het is ook weinig waarschijnlijk dat u de enige was die zijn sympathie voor UFDG uitte door posters op te hangen. Ook uw verklaring als zouden ze u gevisieerd hebben omdat ze u voordien al kenden, maakt u niet aannemelijk. Uw illustratie van waarom u bekender en actiever zou zijn geweest dan de gemiddelde Peul met een sympathie voor UFDG is immers weinig geloofwaardig is. U zegt dat u in Madina geld gaf aan mensen. U verklaart nader dat ze u om eten en drinken kwamen vragen omdat ze wisten dat u lid van UFDG was (gehoor CGVS, pg.10). Wanneer u wordt gevraagd hoeveel u dan verdiende met het verkopen van telefoons en schoenen gezien u blijkbaar veel geld kon uitdelen, antwoordt u dat u op een dag wel 30 miljoen Guineese Frank (FG) kunt verdienen omdat u soms 20 paar schoenen of 20 telefoon verkocht (gehoor CGVS, pg.10). Erop gewezen dat dat meer dan €3000 en dus erg veel geld is, corrigeert u uw stelling en zegt u dat het niet per dag, maar per week is. En soms ook minder (gehoor CGVS, pg.10). Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat u met de verkoop van (20 paar) schoenen en (20) telefoons een dergelijk bedrag zou verdienen, noch in een dag noch in een week noch in een maand. Deze illustratie ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaart dat de Malinké u die dag beschuldigden van het verdelen van wapens onder de jongeren.

Ze zouden gezegd hebben dat u hen messen en bijlen gaf om gendarmen en Malinké aan te vallen. U kunt echter zelfs geen begin van een verklaring geven waarom ze deze beschuldigingen uitten. U haalt louter uw sympathie en activisme voor UFDG aan (gehoor CGVS, pg.10). Erop gewezen dat er veel sympathisanten en leden van UFDG in Conakry zijn (en dat deze niet allemaal beschuldigd en vervolgd worden) zegt u dat "mensen die heel actief waren zoals ik werden gevisieerd" (gehoor CGVS, pg.10). Gezien er echter niet de minste aanleiding bestond voor deze beschuldigingen en eerder al is gebleken dat u het door u geschetste profiel van belangrijke UFDG militant in uw wijk niet aannemelijk heeft kunnen maken, is dit geen afdoende verklaring. Dat ook de gendarmen om deze reden naar u op zoek zouden zijn is om dezelfde redenen evenmin aannemelijk.

U verklaart ook dat de militairen na uw ontsnapping naar uw huis gingen op zoek naar de wapens en de messen. Daarbij zouden ze uw vader hebben mishandeld omdat hij weigerde hen binnen te laten waarna hij drie maanden later overleed aan zijn verwondingen (gehoor CGVS, pg.3; pg.11). Ten eerste is het al weinig aannemelijk dat de militairen pas drie maanden na uw arrestatie en bovendien ná uw ontsnapping naar uw huis zouden gaan op zoek naar de wapens en de messen. Daarnaast gevraagd antwoordt u: "Toen ik werd opgepakt vroegen ze mij waar die wapens waren. Ik heb gezegd dat ik geen messen en bijlen heb. Dus ze hebben mij toen vastgehouden en gemarteld. Toen ben ik ontsnapt en zijn ze bij ons thuis gekomen." (gehoor CGVS, pg.11). Dit is echter geen antwoord op de vraag en verklaart geenszins waarom ze pas drie maanden later, wanneer u al ontsnapt was, op zoek zouden gaan naar de wapens. Bovendien zijn uw verklaringen hieromtrent ook niet duidelijk. U verklaart dat de militairen in januari 2013 naar uw huis kwamen (gehoor CGVS, pg.3; pg.11) maar dat u niet precies weet wanneer omdat u op dat moment al was ontsnapt uit de gevangenis en ergens anders was verborgen (gehoor CGVS, pg.3). U verliet Guinee echter al op 22 december 2012 en kwam op 23 december 2012 aan in België (gehoor CGVS, pg.9). U was volgens uw verklaringen verborgen in Lambayi van 18 november 2012 tot 22 december 2012, maar niet in januari 2013 (gehoor CGVS, pg.9). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt opnieuw uw verklaringen.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering persoonlijk te worden gevisieerd en beschuldigd van het verdelen van wapens onder de jongeren.

Met betrekking tot de etnische situatie in Guinee kan volledigheidshalve nog het volgende worden gesteld:

Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het dossier is gevoegd, bestaat het land uit drie belangrijke etnieën: de Peul, de Malinké en de Soussous. Het etnische gemengde karakter is en blijft steeds een realiteit in Guinee. Tijdens de presidentsverkiezingen van 2010 hebben de twee belangrijkste kandidaten, Cellou Dalein Diallo van de UFDG, een partij die hoofdzakelijk uit Peul bestaat en Alpha Condé van RPG, een partij die hoofdzakelijk uit Malinké bestaat, het etnische aspect echter als instrument gebruikt voor politieke doeleinden. Momenteel kunnen we niet meer spreken over een krachtmeting enkel tussen de Peul en de Malinké. De oppositie die

eerder hoofdzakelijk werd vertegenwoordigd door de UFDG heeft zich immers verenigd in een alliantie die alle etnieën verzamelt. De verschillende gewelddadige betogingen die Guinee kent, hebben hoofdzakelijk een politiek karakter en geenszins een etnisch karakter aangezien zij plaatsvinden in het kader van de parlementsverkiezingen. In N'Zérékoré escaleerde in juli 2013 een fait divers tot twee dagen van gewelddadige confrontaties tussen de Guerzé- en de Konianké-gemeenschap, sindsdien is de rust echter teruggekeerd. Uit tal van geraadpleegde bronnen blijkt dat er geen vervolging is enkel en alleen op basis van het feit dat men in Guinee tot de etnie Peul behoort. Het feit dat men zich politiek verzet, dat men deelneemt aan een betoging, of men nu Peul is of niet, dat moet men eerst in aanmerking nemen bij de beoordeling van de aangehaalde vrees voor vervolging. Enkel het feit dat men behoort tot de etnie Peul zonder dat er een profiel is van politieke tegenstander dat als geloofwaardig wordt beschouwd volstaat niet om het bestaan vast te stellen van een gegronde vrees voor vervolging. Gezien eerder bleek dat het door u geschetste profiel van politieke tegenstander niet geloofwaardig kan worden beschouwd, kan er niet worden vanuit gegaan dat u vervolgd zou worden louter om het feit dat u tot de etnie Peul behoort.

Doorheen uw verklaringen hebt u noch het door u geschetste profiel van belangrijke UFDG militant in uw wijk, noch de directe aanleiding van uw vervolging (namelijk de beschuldiging van het verdelen van wapens) aannemelijk gemaakt. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde arrestatie als gevolg hiervan en uw daaropvolgende ontsnapping uit detentie. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees ten aanzien van de agent die u zou hebben helpen ontsnappen en waarvan u niet eens de naam blijkt te kennen (gehoor CGVS, pg.12-13).

Gezien u de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen niet aannemelijk hebt gemaakt kunnen zij aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

De overige door u neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststelling niet wijzigen.

Wat de overlijdensakte betreft wordt de dood van uw vader in casu niet meteen in twijfel getrokken, maar wel uw verklaringen als zou zijn dood het gevolg zijn geweest van uw problemen in Guinee. Zoals eerder al bleek zijn uw verklaringen omtrent uw problemen en de zaken die daar aanleiding toe gaven niet geloofwaardig. Er kan dan ook evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou uw vader omwille van uw problemen door militairen zijn mishandeld en als gevolg daarvan drie maanden laten overleden zijn. Dit document vermeldt bovendien nergens de doodsoorzaak van uw vader en verandert dan ook niets aan bovenstaande conclusie. Met betrekking tot de medische attesten dient te worden opgemerkt dat zij opgesteld werden op basis van uw eigen verklaringen aangaande de oorzaak van de erin vermelde verwondingen en geenszins uitsluitel kunnen geven over de concrete omstandigheden waarin u de verwondingen waarvan sprake opliep. Zij zijn op zich derhalve niet van aard de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op een appreciatiefout en op de schending van artikel 48/3 tot 48/7 en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 3 EVRM, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.

Hij wenst inzake zijn profiel nog een bijkomend document neer te leggen, met name een attest van Fode Oussou Fofana van de UFDG. In dit attest wordt bevestigd dat verzoeker militant was van de UFDG bij het comité van Darsalam. Tevens wordt hierin bevestigd dat verzoeker een lidkaart van de UFDG heeft. Het attest is een origineel stuk, met de officiële stempel van de UFDG en de handtekening van de opsteller. Deze is welbekend en heeft een bijzondere hoedanigheid zodat zijn getuigenis niet in twijfel mag worden getrokken. De asielinstanties kunnen bovendien deze persoon makkelijk bereiken om bevestiging te krijgen van de inhoud van dit document.

Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij zijn lidmaatschap en zijn profiel aannemelijk kon maken doorheen zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) en verwijst hij naar een aantal van zijn gezegden. De bewering dat zijn verklaringen niet spontaan zijn vindt geen steun in het administratief dossier. Bovendien moet rekening worden gehouden met het feit dat het gehoor verliep met een tolk, dat verzoeker oorproblemen heeft, dat hij zich in een kwetsbare positie bevindt en dat hij Guinee reeds lang had verlaten. Verzoeker citeert een aantal van zijn gezegden en stelt dat deze spontaan zijn. De door hem verstrekte informatie stemt overeen met de algemene informatie. Verweerder betwist de gegeven informatie en antwoorden niet. Verzoekers lidmaatschap wordt niet geldig tegengesproken en zijn militantisme ook niet. Zijn betrokkenheid als secretaris is voldoende bewezen. Bijgevolg rijst de vraag of hij ingevolge zijn lidmaatschap en zijn militantisme een gegronde vrees heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade.

Verzoeker verwijst naar Franstalige rechtspraak van de Raad die de aandacht vestigt op het gegeven dat de situatie van UFDG-leden met omzichtigheid en met in acht neming van voldoende recente informatie moet worden behandeld. Opmerkelijk genoeg steunt de beslissing niet op actuele informatie. De meest recente informatie dateert van zes maanden geleden en de Raad vernietigde in het verleden reeds beslissingen van het CGVS omwille van een gebrek aan actualisering van de informatie over UFDG leden in Guinee. Verzoeker legt bijkomende informatie neer ter staving van zijn aanvraag. Het gaat om informatie die betrekking heeft op de situatie van leden en sympathisanten van de UFDG in de laatste maanden en op het ogenblik dat verzoeker zich nog in Guinee bevond. Hieruit blijkt dat personen met een gelijkaardig profiel als verzoeker in gevaar zijn in Guinee. Er vinden etnische zuiveringen plaats op basis van valse beschuldigingen en de etnische afkomst wordt gebruikt als een sterk en politiek idee. Verder citeert verzoeker informatie van de International Crisis Group, van de OGDH, van The Economist Guide en van Human Rights Watch. Volgens hem tracht het CGVS de situatie te minimaliseren door te stellen dat het mogelijk is dat hij als Peul winkelier in Madina hinder ondervond van de onrusten of erbij betrokken was doch dat na enkele dagen de rust weerkeerde en er geen reden is om aan te nemen dat dit voor hem anders was. Hij wijst op zijn hoedanigheid van lid en militant voor de UFDG, van Peul afkomst, die zijn politieke overtuiging publiek maakte, die een rijke winkelier is, die bekend is in zijn buurt, jongeren hielp en jongeren aanmoedigde om te vechten voor democratie en die Guinee heeft verlaten en internationale bescherming heeft gevraagd. Er moet rekening worden gehouden met het gegeven dat zijn sociaal statuut jaloezie opwekte.

Verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij op 27 augustus 2012 werd gearresteerd en vijf dagen willekeurig aangehouden bleef omwille van zijn sympathie voor de UFDG, hetgeen niet wordt betwist door het CGVS. Verder wijst hij op de gevangenisomstandigheden in Conakry zoals omschreven door Human Rights Watch. Verzoeker is bereid bijkomende informatie te verschaffen. Dit kan alleen in een nieuw gehoor bij het CGVS. Over deze eerste vervolgingsdaad is er geen sprake in de bestreden motivering. Bijgevolg is verweerder schuldig aan de schending van de zorgvuldigheidsplicht, van de motiveringsplicht en van de medewerkingsplicht. Verweerder brengt geen goede redenen aan die erop wijzen dat de vervolging of ernstige schade zich niet meer zal voordoen. Verzoeker wijst andermaal op het reeds aangehaalde profiel van lid en militant voor de UFDG, van Peul

afkomst, die zijn politieke overtuiging publiek maakte, die een rijke winkelier is, die bekend is in zijn buurt, jongeren hielp en jongeren aanmoedigde om te vechten voor democratie en die Guinee heeft verlaten en internationale bescherming heeft gevraagd. Gelet op dit profiel bestaat er duidelijk geen goede reden om aan te nemen dat de vervolging of de ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Ook over de arrestatie, aanhouding en valse beschuldiging waarvan hij slachtoffer werd op 22 september 2012 is er geen passende motivering opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker heeft hierover gedetailleerde verklaringen afgelegd en er worden geen tegenstrijdigheden, vaagheden, onduidelijkheden of onwaarschijnlijkheden opgeworpen. Alleen het feit dat hij een bepaald figuur en een belangrijk UFDG-militant was wordt betwist en dit steunt op een appreciatiefout en een gebrek aan zorgvuldigheid. Het is dus enkel de reden voor zijn willekeurige aanhouding die door het CGVS wordt betwist en niet de aanhouding op zich. Zoal hoger werd aangetoond, is de reden voor zijn tweede arrestatie wel geloofwaardig. Valse beschuldigingen worden vaak gebruikt om oppositieleden uit te schakelen.

Verzoeker stipt nog aan dat er motieven in de beslissing zijn opgenomen die niet passend zijn en geen betrekking hebben op de kern van zijn relaas. Desalniettemin wenst hij deze tegen te spreken. Hij heeft verklaard dat hij 3000 euro per maand verdiende. Op dit punt werd een fout gemaakt inzake de vertaling of het neerschrijven van zijn verklaringen. Ter staving verwijst verzoeker naar het feit dat zich elders in het gehoor twee fouten bevatten. Hoe dan ook wordt zijn hoedanigheid van winkelier door het CGVS niet betwist.

Omtrent het bezoek van de militairen aan zijn woning, betoogt verzoeker dat hij toen inderdaad ergens anders verborgen was. Hij bevond zich immers in België.

Verzoeker stelt documenten te hebben neergelegd omtrent zijn economische activiteit en zijn militantisme voor de UFDG. Hij verwijst naar Franstalige rechtspraak inzake de vereisten waaraan zulke documenten moeten voldoen. Tevens benadrukt hij medische attesten te hebben neergelegd inzake de aandoeningen waaraan hij lijdt ten gevolge van de ondergane folteringen en mishandelingen. Verder voegt hij nieuwe documenten bij het verzoekschrift. Het gaat om medische documenten inzake de ziekenhuisopname en het overlijden van zijn vader ingevolge het optreden van de militairen. Voorts wijst hij naar rechtspraak van de Raad omtrent medische documenten.

Verzoeker concludeert dat artikel 48/6 van de vreemdelingenwet moet worden toegepast daar alle voorwaarden zijn vervuld.

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): medische stukken betreffende de ziekenhuisopname en het overlijden van zijn vader (bijlagen 3 en 4), een attest van Fode Oussou Fofana van 7 maart 2014 (bijlage 5), een omslag van DHL (bijlage 6) en informatie over de vervolging en de ernstige schade waarvan leden en militanten van de UFDG slachtoffer worden (bijlage 7).

2.1.3. Verzoeker legt per aangetekend schrijven van 13 juni 2014 en door middel van een aanvullende nota de volgende nieuwe elementen neer: een arrest van de Raad, een attest van de UFDG in België en een lidkaart van de UFDG (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Hij wijst op het paradigma inzake de beschermingsvraag van leden van de UFDG zoals uiteengezet in het neergelegde arrest van de Raad en wenst te verwijzen naar de in dit arrest aangehaalde informatie. Het attest en de lidkaart van de UFDG in België bevestigen zijn lidmaatschap en activisme.

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen neer van de reeds door middel van voormelde aanvullende nota neergelegde stukken van de UFDG in België, met name een lidkaart en een attest (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de

materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker geen documenten bijbrengt ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit. Bij de DVZ gaf hij immers aan in Guinee nog over een paspoort te beschikken (administratief dossier, stuk 15, verklaring, nr.26), zodat van hem mocht worden verwacht dat hij dit paspoort doorheen de contacten met zijn neef en samen met de overige documenten die zijn neef hem toestuurde zou laten overmaken (administratief dossier, stuk 5, p.7).

Verzoeker brengt evenmin ook maar enig begin van bewijs bij inzake zijn voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat hij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd.

Verzoeker voert op algemene wijze aan dat rekening moet worden gehouden met het gegeven dat het gehoor verliep met behulp van een tolk en dat hij oorproblemen heeft. Hij laat, met uitzondering van zijn betoog inzake het bedrag dat hij verdiende als winkelier, echter na om *in concreto* aan te tonen dat dit het verloop van het gehoor of zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing en motivering. Bovendien werd aan verzoeker aan het begin van het gehoor gevraagd of hij de tolk begreep en werd hem verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden. Hij gaf uitdrukkelijk aan de tolk goed te begrijpen en stelde geen opmerkingen te hebben alvorens het gehoor aan te vatten. Verder formuleerde hij nergens enige opmerking en maakte hij geen melding van gehoorproblemen of van problemen inzake de vertaling of de communicatie tijdens het gehoor. Integendeel stelde hij aan het einde duidelijk alle vragen goed te hebben begrepen en de tolk goed te hebben begrepen. Ook de advocaat die hem bijstond gedurende het gehoor formuleerde zulke opmerking niet wanneer deze de kans kreeg bijkomende opmerkingen te formuleren (administratief dossier, stuk 5, p.1-2, 13). Bijgevolg is het niet ernstig om *post factum* en op louter algemene wijze te poneren dat zich gehoor- of vertaalproblemen voordeden.

Nog daargelaten dat verzoeker geenszins concreet maakt dat hij zich in een kwetsbare positie bevond en evenmin aantoonde op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen of op de bestreden motivering en beslissing, dient te worden opgemerkt dat noch deze verklaarde kwetsbare positie, noch het tijdsverloop sedert de feiten de gedane vaststellingen kan verklaren. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van dit asielrelaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Het is geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij de nodige toelichting kan verschaffen bij het politieke profiel en de politieke activiteiten waarop hij onderhavige asielaanvraag baseert. Daar de aangehaalde gebeurtenissen bovendien een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Verzoeker baseert zijn asielrelaas en onderhavige asielaanvraag op een lidmaatschap en doorgedreven activisme en militantisme voor de UFDG. Hij verklaarde, blijkens het niet betwiste feitenrelaas, deel te hebben uitgemaakt van een groep van ongeveer tien personen die het UFDG vertegenwoordigde in zijn wijk, iedere zaterdag te hebben deelgenomen aan vergaderingen op de hoofdzetel van de partij en daarnaast op zondag vergaderingen te hebben gehouden met alle UFDG aanhangers van de wijk. Tevens zou hij verantwoordelijk zijn geweest voor het organiseren en in goede banen leiden van geplande manifestaties. Uit verzoekers gezegden, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt echter dat hij (i) niet spontaan kon zeggen uit hoeveel verantwoordelijken de groep bestond waarvan hij deel uitmaakte en in dit kader tegenstrijdige verklaringen aflegde; (ii) slechts van vier van deze verantwoordelijken de functie kon geven, zich daarbij beperkte tot die functies die in elke vereniging voorkomen en omtrent de functies van de andere groepsleden onwetend bleek; (iii) herhaaldelijk uitermate ontwijkende en vage antwoorden gaf op de eenvoudige vragen die polsten wat zij deden buiten het organiseren van manifestaties voor de UFDG alvorens hierop uiteindelijk te

antwoorden, hetgeen doet vermoeden dat hij tijd trachtte te winnen om over dit antwoord na te denken aangezien verwacht kon worden dat hij deze vragen gemakkelijk zou kunnen beantwoorden indien hij daadwerkelijk deel uitmaakte van de kerngroep van de UFDG in zijn wijk; (iv) niet kon zeggen wie hun contactpersoon binnen de UFDG was; (v) buiten de drie nationale kopstukken geen andere personen kon noemen die op de wekelijkse vergaderingen aanwezig waren; (vi) uiterst vaag en algemeen bleef wanneer hem werd gevraagd hoe hij zijn taak concreet invulde; (vii) geen namen kon noemen wanneer hem werd gevraagd hoe hij de T-shirts en petten van de UFDG kreeg en onlogische verklaringen aflegde over het verdelen van deze gadgets. Verzoeker onderneemt niet de minste poging om deze vaststellingen te weerleggen. Zij vinden, in tegenstelling met wat hij voorhoudt, weldegelijk steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij niet dienstig worden aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen. Het voormelde volstaat om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde activisme en militantisme voor de UFDG.

Verzoeker benadrukt documenten te hebben neergelegd ter staving van zijn profiel binnen de UFDG doch laat de bestreden beslissing geheel onverlet waar op pertinente wijze wordt gemotiveerd waarom de neergelegde lidkaart en het neergelegde attest van de UFDG (administratief dossier, stuk 17: documenten) aan het voorgaande geen afbreuk kunnen doen. Derhalve wordt deze motivering geacht niet-betwist en vaststaand te zijn. Gezien in Guinee vele valse documenten in omloop zijn, gelet op verzoekers ongeloofwaardige verklaringen ter zake en gezien de documenten geen melding maken van de concrete functie of activiteiten die verzoeker voor de UFDG beweert te hebben uitgevoerd, kunnen deze stukken de teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn vermeende UFDG profiel niet herstellen. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat getuigschriften en lidkaarten van een politieke beweging weliswaar een bijkomend bewijs kunnen zijn van de aangehaalde feiten doch dat dergelijke getuigschriften en lidkaarten op zich niet kunnen volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Zij hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde.

Dezelfde opmerkingen kunnen worden gemaakt bij het attest van de UFDG dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 5). Dit attest werd daarenboven opgesteld door dezelfde persoon als het reeds neergelegde attest en bevat een met het reeds eerder neergelegde attest volkomen identieke inhoud (administratief dossier, stuk 17: documenten). Aldus kan ook dit attest geenszins afbreuk doen aan het voorgaande.

Hoe de door verzoeker neergelegde documenten van de UFDG in België, met name een lidkaart en een attest, afbreuk zouden kunnen doen aan het voorgaande, kan evenmin worden ingezien (rechtsplegingsdossier, stukken 9 en 11). Nog daargelaten dat het bevreemdend is dat deze beide werden uitgereikt geruime tijd na het indienen van onderhavig beroep, en dit ondanks dat zij vermelden dat verzoeker reeds sedert 2012 zou deelnemen aan de activiteiten van deze partij in België, dient te worden opgemerkt dat deze stukken, net als de overige neergelegde documenten van de UFDG, nergens melding maken van verzoekers beweerde concrete functie of activiteiten voor de UFDG in zijn land van herkomst. Bijgevolg kunnen zij zijn in dit kader teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. Bovendien weze herhaald dat getuigschriften en lidkaarten van een politieke beweging hoe dan ook op zich niet kunnen volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen en hiervoor slechts een bijkomend bewijs kunnen zijn. Zij hebben geen officieel karakter en geen officiële bewijswaarde.

Daar verzoeker zijn beweerde activisme en militantisme voor de UFDG niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij in dit kader beweert te hebben ondervonden op 27 augustus 2012. Zelfs indien verzoeker die dag zou hebben deelgenomen aan een manifestatie en zou zijn gearresteerd, dan nog kan bovendien niet worden aangenomen dat hij ingevolge deze gebeurtenissen op heden nog enige vrees zou dienen te koesteren of dat er goede redenen zouden zijn om aan te nemen dat hij op deze basis opnieuw dreigt te worden gevisieerd. Hij werd blijkens het niet-betwiste feitenrelaas net als alle andere arrestanten enkele dagen later immers zonder meer vrijgelaten. Bovendien vormde dit voor hem geen reden om het land te verlaten aangezien hij gewoon terugkeerde naar huis en zijn beroepsactiviteit verderzette.

Waar verzoeker voorts stelt dat er inzake de door hem aangevoerde gebeurtenissen op 22 september 2012 geen passende motivering in de bestreden beslissing zou zijn opgenomen en dat er hierover geen vaagheden, onduidelijkheden of onwaarschijnlijkheden worden opgeworpen, dient te worden vastgesteld dat dit betoog een loutere miskennis vormt van de inhoud van de bestreden beslissing. Hierin wordt wel degelijk op uitgebreide en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom het niet aannemelijk is dat verzoeker, hoewel aangenomen kan worden dat hij die dag als Peul winkelier in

Madina enige hinder ondervond van de onrusten of hierbij zelfs werd betrokken, niet aannemelijk maakt dat hij bij deze gebeurtenissen persoonlijk werd geïdoleerd, alsmede dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat voor hem de rust nadien niet zou zijn weergekeerd. Verzoeker slaagt er niet in de pertinente en terechte motivering ter zake te weerleggen. Zo laat hij de vaststelling onverlet dat uit de informatie en verzoekers eigen gezegden, zoals terecht weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt dat het gegeven dat zijn winkel werd aangevallen kaderde in de veralgemeende spanningen van die dag. Aldus betekent het gegeven dat zijn winkel zou zijn aangevallen, een gegeven dat hij overigens op generlei wijze staft aan de hand van enig begin van bewijs, niet dat hij persoonlijk werd geïdoleerd aangezien hij zelf aangaf dat de Peul handelaars die dag kop van jut waren, dat de Malinke alle Peul kwamen aanvallen en dat hij op die specifieke plaats de enige Peul winkelier was.

In zoverre verzoeker, ter staving van het feit dat hij persoonlijk zou zijn geïdoleerd, in het verzoekschrift andermaal verwijst naar zijn doorgedreven activisme en militantisme voor de UFDG, kan dienstig worden verwezen naar de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen ter zake.

Waar hij bij het CGVS aanstipte dat hij een UFDG-affiche in zijn winkel had opgehangen, kan ook dit gegeven in twijfel worden getrokken op basis van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden doorgedreven UFDG-engagement. Hoe dan ook wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker de enige Peul-winkelier was die zijn sympathie voor de UFDG uitte door posters op te hangen en dat hij geheel niet aannemelijk maakt waarom hij bekender zou zijn geweest dan de gemiddelde Peul met een sympathie voor de UFDG, zodat hij de bewering dat hij zou zijn geïdoleerd omdat men hem al kende van voorheen niet aannemelijk maakt.

Verzoeker legde in dit kader, in tegenstelling met wat hij beweert in het onderhavige verzoekschrift, weldegelijk ongeloofwaardige verklaringen af over zijn beweerde financiële hulp aan de mensen van zijn wijk en zijn rijkdom als winkelier. Wanneer hem, gelet op zijn verklaring dat hij geld uitdeelde aan de mensen, werd gevraagd: *"Hoeveel verdiende u per week in uw winkel?"*, antwoordde verzoeker: *"Dat hangt ervan af. Per dag kan ik soms 20 paar schoenen of 20 telefoons verkopen. Soms kan ik 30 miljoen FG verdienen op een dag"*. Erop gewezen dat dit meer dan 3000 euro is en nogmaals gevraagd of hij 30 miljoen per dag verdiende met het verkopen van schoenen en telefoons, wijzigde hij zijn verklaringen echter en stelde hij: *"Niet per dag, maar per week. Per week. Soms is het ook minder"* (administratief dossier, stuk 5, p.10). Het is bovendien niet geloofwaardig dat verzoeker met het verkopen van schoenen en telefoons meer dan 3000 euro per week zou verdienen. De voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar, zodat verzoekers bewering dat zij zouden berusten op een verkeerde vertaling of een verkeerd neerschrijven door de interviewer en dat hij eigenlijk zou hebben verklaard dat hij zo veel verdiende per maand niet kan worden aangenomen. Reeds hoger werd bovendien aangegeven dat verzoeker aangaf de tolk goed te begrijpen, dat hij geen melding maakte van problemen in de vertolking of de vertaling, dat hij aangaf alle vragen en de tolk goed te hebben begrepen en dat zijn advocaat evenmin enige opmerking in deze zin formuleerde. Hoe dan ook is het evenmin aannemelijk dat verzoeker als verkoper van schoenen en telefoons in Conakry meer dan 3000 euro per maand zou hebben verdiend. Aldus maakt verzoeker de bewering dat hij werd geïdoleerd omwille van zijn sociaal statuut als rijke winkelier, zoals herhaald in het verzoekschrift, niet aannemelijk.

Verder blijkt uit de terecht aangehaalde gezegden in de bestreden beslissing dat verzoeker geen verklaring kon geven voor het feit dat hij door de Malinke en de gendarmen vals zou zijn beschuldigd van het verdelen van wapens onder de jongeren. Hij haalde in dit kader slechts zijn sympathie en activisme voor de UFDG aan en beweerde dat hij werd geïdoleerd omdat hij heel actief was doch zijn profiel als belangrijk UFDG militant van de wijk is, gelet op het voorgaande, niet geloofwaardig.

Aldus maakt verzoeker de reden niet aannemelijk waarom hij op 22 september 2012 zou zijn gearresteerd en gedetineerd en kan aan zijn arrestatie, detentie, ontsnapping en verdere problemen geen geloof worden gehecht.

De geloofwaardigheid hiervan wordt nog verder ondergraven doordat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn detentie en zijn ontsnapping. Zo bleek hij niet bij machte om spontane en doorleefde verklaringen af te leggen wanneer hem meermaals werd gevraagd om een typische dag in de gevangenis concreet te beschrijven. Daarenboven kon hij de naam niet verstrekken van de agent die hem zou hebben geholpen om te ontsnappen uit de gevangenis en die hem naar zijn neef zou hebben gebracht. Hoe zijn neef aan de weet kwam dat hij in de gevangenis zat en hoe zijn neef erin slaagde om hem vrij te krijgen, wist hij evenmin. Verder kon hij niet aangeven waarom zijn neef niet wachtte op de

UFDG, die bezig was de leden van deze partij in de gevangenissen te helpen om vrij te komen. Dat hij zich hierover niet terdege zou hebben geïnformeerd bij zijn neef en zich zou hebben laten afwimpelen met de verklaring dat dit niet belangrijk was, is geenszins aannemelijk (*ibid.*, p.12-13). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker enige interesse zou vertonen voor de wijze waarop hij kon vrijkomen. Bovendien had hij meer dan een maand de tijd om zich hierover te informeren in de periode tijdens dewelke hij bij zijn neef zou zijn ondergedoken (*ibid.*, p.9).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Verzoeker benadrukt weliswaar medische attesten te hebben neergelegd ter ondersteuning van dit relaas, doch hij laat de bestreden beslissing geheel ongemoeid, daar waar hierin met recht wordt gemotiveerd dat en waarom deze attesten niet van die aard zijn dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees kunnen herstellen.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zijn familieleden ingevolge dit relaas nog zouden hebben gekend na zijn vertrek uit zijn land van herkomst. De geloofwaardigheid van deze problemen wordt daarenboven nog verder ondermijnd doordat het geenszins aannemelijk is dat de Guineese autoriteiten slechts naar zijn woning zouden gaan op zoek naar de wapens en de messen meer dan drie maanden na zijn arrestatie en bovendien geruime tijd na zijn ontsnapping.

De overlijdensakte van verzoekers vader (administratief dossier, stuk 17: documenten) kan, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De medische stukken die verzoeker bij het verzoekschrift voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3 en 4) kunnen evenmin de teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn relaas herstellen. Daar waar verzoeker beweerde dat zijn vader met een geweer werd geslagen, dat hij neerviel, sedertdien niet meer opstond en stierf (administratief dossier, stuk 5, p.3, 11), blijkt dit immers op generlei wijze uit de neergelegde stukken. Integendeel blijkt hieruit dat zijn vader op 83-jarige leeftijd bezweek aan een beroerte.

Voor het overige werden en worden er geen documenten neergelegd die elementen bevatten die afbreuk zouden kunnen doen aan het voorgaande.

In de bestreden beslissing wordt op basis van de informatie in het administratief dossier (stuk 18: landeninformatie) daarenboven met recht gemotiveerd dat en waarom niet kan worden aangenomen dat verzoeker ingevolge zijn loutere sympathie voor en lidmaatschap van de UFDG of ingevolge zijn loutere behoren tot de Peul-etnie dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker slaagt er niet in de bestreden motivering ter zake en de informatie waarop deze is gebaseerd te weerleggen. De informatie waarnaar hij verwijst en waaruit hij citeert kan hiertoe immers niet volstaan en hieruit blijkt geenszins dat de informatie in het administratief dossier niet meer actueel of incorrect zou zijn. Uit de door verzoeker aangevoerde informatie blijkt weliswaar dat de voorbije jaren een aantal spanningen en verkiezingsgerelateerd geweld plaatsvonden in Guinee, alsmede dat er in 2013 een incident plaatsvond in de regio rond Nzerekore, doch met deze gegevens wordt terdege rekening gehouden in de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier. Hieruit blijkt niet dat de situatie in Guinee van zulke aard is dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar en door zijn sympathie voor of lidmaatschap van de UFDG of door zijn etnie problemen riskeert.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient te worden opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielaanvraag en zijn voorgehouden profiel, kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2.3. gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel ongemoeid, daar waar hierin omtrent de algemene veiligheidssituatie in Guinee wordt gemotiveerd:

“Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013)."

De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

2.2.6. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS